

Αρχαία Ιστορία

Α΄ Γυμνασίου

Τόμος 5ος

**Γ΄ Κ.Π.Σ. / ΕΠΕΑΕΚ II / Ενέργεια 2.2.1 /
Κατηγορία Πράξεων 2.2.1.α:**

**«Αναμόρφωση των προγραμμάτων
σπουδών και συγγραφή νέων
εκπαιδευτικών πακέτων»**

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

Μιχάλης Αγ. Παπαδόπουλος

Ομότιμος Καθηγητής του Α.Π.Θ

Πρόεδρος του Παιδαγωγ. Ινστιτούτου

Πράξη με τίτλο: «Συγγραφή νέων

**βιβλίων και παραγωγή υποστηρικτικού
εκπαιδευτικού υλικού με βάση το**

ΔΕΠΠΣ και τα ΑΠΣ για το Γυμνάσιο»

Επιστημονικός Υπεύθυνος Έργου

Αντώνιος Σ. Μπομπέτσης

Σύμβουλος του Παιδαγωγ. Ινστιτούτου

Αναπληρωτής Επιστημ. Υπεύθ. Έργου

Γεώργιος Κ. Παληός

Σύμβουλος του Παιδαγωγ. Ινστιτούτου

Ιγνάτιος Ε. Χατζηευστρατίου

Μόνιμος Πάρεδρος του Παιδαγ. Ινστιτ.

Έργο συγχρηματοδοτούμενο 75% από

το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και

25% από εθνικούς πόρους.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Θεόδωρος Κατσουλάκος

Φιλολόγος, εκπαιδευτικός

Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

Γεωργία Κοκκορού – Αλευρά

Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου

Αθηνών

Βασίλειος Σκουλάκος

Σχολικός Σύμβουλος

ΚΡΙΤΕΣ-ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΕΣ

Εμμανουήλ Μελάς

Επίκ. Καθηγητής του Δημοκρίτειου

Πανεπιστημίου

Ιωάννης Νεραντζής

Σχολικός Σύμβουλος

Αιμιλία Μπάνου

Φιλολόγος, εκπαιδευτικός

Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ

Σπυρίδων Γούσης, Εικονογράφος

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Αλεξάνδρα Σφυρή, Φιλολόγος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΕΡΓΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

Αναστασία Κυρκίνη – Κούτουλα

Σύμβουλος Π.Ι.

ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Δημήτριος Γέρος, Ζωγράφος

ΠΡΟΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

**«ΕΛΛΗΝΙΜΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ –
MULTIMEDIA A.E.»**

**ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΓΙΑ
ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΕ ΜΕΙΩΜΕΝΗ ΟΡΑΣΗ**

Ομάδα Εργασίας

Αποφ. 16158/6-11-06 και

75142/Γ6/11-7-07 ΥΠΕΠΘ

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ**

**Θεόδωρος Κατσουλάκος
Γεωργία Κοκκορού - Αλευρά
Βασίλειος Σκουλάκος**

**ΑΝΑΔΟΧΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr**

Αρχαία Ιστορία

Α΄ Γυμνασίου

Τόμος 5ος

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ´

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΡΩΜΑΪΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ

Ο θάνατος του Αλέξανδρου (323 π.Χ.) άφησε δυσαναπλήρωτο κενό. Οι στρατηγοί του προχώρησαν σε αγώνα αλληλοεξόντωσης με αποτέλεσμα την πολυδιάσπαση του απέραντου κράτους. Ο ελλαδικός χώρος χάνει τη ζωτικότητά του. Αντίθετα, ο ανατολικός αναζωογονείται οικονομικά και πολιτισμικά, ενώ η ελληνική καθιερώνεται ως επίσημο γλωσσικό όργανο. Παράλληλα στη Δύση η Ρώμη υψώνεται σε ισχυρή δύναμη, υποτάσσει την Καρχηδόνα και επιβάλλει τη θέλησή της στον ελλαδικό (146 π.Χ.) και στον ελληνιστικό χώρο (30 π.Χ.).

1. ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑ

Το θέμα της διαδοχής

Ο Αλέξανδρος πέθανε χωρίς να αφήσει διάδοχο. Ο ετεροθαλής αδελφός του Φίλιππος Αρριδαίος δεν είχε τα απαραίτητα προσόντα.

Δεν μπορούσε, ως εκ τούτου, να αποτελέσει λύση στο οξύ πρόβλημα της διακυβέρνησης του κράτους· το ίδιο επίσης ίσχυε και για τον γιο του Αλέξανδρου, που στο μεταξύ είχε γεννηθεί.

	Βασίλειο Μακεδονίας
	Βασίλειο Λυσιμάχου
	Βασίλειο Πτολεμαίων
	Βασίλειο Σελευκιδών

Η διάσπαση της αυτοκρατορίας

Η σύγκρουση των «διαδόχων» υπήρξε άγρια. Ο καθένας προσπαθούσε με κάθε τρόπο να υπερισχύσει. Παρατηρήθηκε μάλιστα το φαινόμενο να στρέφονται όλοι κατά του εκάστοτε ισχυρού. Η πιο αποφασιστική μάχη, στην οποία πήραν μέρος οι κυριότεροι διεκδικητές, έγινε στην Ιψό (301 π.Χ.). Η αυτοκρατορία του Αλέξανδρου διασπάστηκε οριστικά. Τα κράτη που προέκυψαν ήταν: της Μακεδονίας, της Θράκης, της Συρίας και της Αιγύπτου.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΧΘΟΝΕΣ

Απέναντι στη μάζα των αυτοχθόνων (οι Έλληνες) αποτελούσαν ένα σύνολο ομοιογενές ως προς το πολιτισμικό επίπεδο. Ομοιογενές, πρώτα λόγω της γλώσσας, της λεγόμενης «κοινής», που η χρήση της απλώνεται παντού στον κόσμο της Ανατολής κατά τον 3ο αιώνα. Ομοιογενές και ως προς τον τρόπο ζωής που έχει σαν σύμβολο το γυμνάσιο, τόπο συνάντησης, άσκησης, συζήτησης, στο οποίο οφείλουν να ανήκουν όσοι θέλουν να λογίζονται Έλληνες. Γυμνάσια θα βρούμε και στις πιο μικρές πόλεις, ακόμα και στη «χώρα» όπου υπάρχουν στρατιωτικές αποικίες απομονωμένες, οι οποίες ζουν με την αυταπάτη ότι «παριστάνουν την πόλη». Η ένταξη στο

γυμνάσιο γίνεται έτσι για ορισμένους ιθαγενείς το σήμα της ανύψωσης τους στη σειρά των κατακτητών. Αλλά ας μην ξεγελιόμαστε· αυτοί για τους οποίους εφευρέθηκε το ρήμα «ελληνίζω» αποτελούν μια μειοψηφία, τόσο για την Αίγυπτο, όσο και στην αυτοκρατορία των Σελευκιδών, ή, ακόμα, στην πολύ ιδιόμορφη επαρχία που είναι η Ιουδαία. Ακόμη θα πρέπει να θυμίσουμε ότι η Βίβλος μεταφράστηκε από τα εβραϊκά στα ελληνικά, για τους Εβραίους της Αλεξάνδρειας.

Claude Mosse, Annie Schapp – Gourbellon, Επίτομη Ιστορία της αρχαίας Ελλάδας, μετ. Λύντιας Στεφάνου, Εκδ. Παπαδήμα, Αθήνα 20023, σσ. 447–448

Τι ήταν το Γυμνάσιο;

Το κράτος της Αιγύπτου

Το κράτος της Αιγύπτου ίδρυσε ο στρατηγός του Αλέξανδρου, Πτολεμαίος. Η ζωή οργανώθηκε με βάση τα ελληνικά πρότυπα, ενώ στη διοίκηση διατηρήθηκε γενικά το σύστημα των Φαραώ.

Το κράτος είχε ομοιογενή πληθυσμό και σαφή σύνορα που δε διέτρεχαν κανέναν κίνδυνο. Μεγάλη πρόοδο σημείωσε η Αλεξάνδρεια, πρωτεύουσα του κράτους. Η εξαιρετική της θέση και το ευχάριστο κλίμα της προσέλκυσαν πλήθη ανθρώπων. Στο λιμάνι της έφθαναν πολλά πλοία και φόρτωναν σιτάρι. Τα αιγυπτιακά υαλικά και αλάβαστρα* ήταν περιζήτητα. Η Αίγυπτος τότε είχε και το μονοπώλιο του παπύρου.

**Ο φάρος της Αλεξάνδρειας
ήταν κτισμένος πάνω στο νησάκι
Φάρος. Είχε ύψος 120 μ.
Την ημέρα φαινόταν ο καπνός
και τη νύχτα η φωτιά.**

**Ονομαστά υπήρξαν τα δημόσια
ιδρύματα της πόλης, τα οποία
λάμπρυναν με το έργο τους σπου-
δαίοι επιστήμονες. Το Μουσείο, στο
οποίο φιλοξενούνταν πολλοί
πνευματικοί άνθρωποι, αποτέλεσε
πραγματική εστία του πολιτισμού.
Μεγάλη φήμη απέκτησε και η
Βιβλιοθήκη, η οποία έφθασε να
αριθμεί 700.000 βιβλία.**

Το κράτος της Συρίας

Το κράτος της Συρίας, του οποίου ιδρυτής υπήρξε ο Σέλευκος (312–281 π.Χ.), αποτελούσε ένα μωσαϊκό εθνοτήτων με ασταθή σύνορα. Οι βασιλείς της Συρίας θεωρούσαν τους εαυτούς τους νόμιμους διαδόχους του Αλέξανδρου, επειδή το κράτος τους αποτελούσε το βασικό κορμό της αυτοκρατορίας του.

Ο Σέλευκος μετέφερε την πρωτεύουσα από τη Βαβυλώνα στην Αντιόχεια, πόλη που πήρε το όνομα του πατέρα του. Η επικράτεια διαιρέθηκε σε 25 σατραπείες, των οποίων τη διοίκηση είχαν αναλάβει στρατηγοί. Γεωργοί από την Ελλάδα έκαναν πιο αποδοτική την εκμετάλλευση της γης με τη βελτίωση των καλλιεργειών. Επίσημη γλώσσα του κράτους ήταν η ελληνική.

Η Αντιόχεια, η πολυάνθρωπη πρωτεύουσα του κράτους της Συρίας. Ιδρύθηκε το 300 π.Χ. από τον Σέλευκο Α΄ στις εκβολές του Ορόντη ποταμού. Αργότερα αποτέλεσε κέντρο για τη διάδοση του Χριστιανισμού. Εκεί οι οπαδοί του Χριστού πήραν για πρώτη φορά την ονομασία Χριστιανοί. Σήμερα η «Αντάκια» είναι μια μικρή επαρχιακή πόλη της Τουρκίας.

ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Τα βιοτεχνικά προϊόντα που είχαν ζήτηση έξω από τους τόπους παραγωγής τους ήταν: οι πάπυροι της Αιγύπτου, οι περγαμηνές της Συρίας και αργότερα της Περγάμου, τα πορφυρά υφάσματα της Φοινίκης, τα επίσης λαμπρά βαμμένα υφάσματα της Λυδίας και άλλων μικρασιατικών περιοχών, τα αραχνοϋφαντα της Αμοργού και της Κω, οι λεπτοί μάλλινοι χιτώνες του Τάραντος, τα βαμβακερά της Αιγύπτου, τα κιλίμια και τα ταπέτα της Λυδίας, της Αιγύπτου, της Βαβυλωνίας, της Περσίας, οι φαγεντιανές* και τα γυάλινα είδη της Αιγύπτου και της Συρίας, σκεύη από χρυσό και άργυρο ορισμένων εργαστηρίων της Ανατολής, μύρα και αρώματα, αντικείμενα από

ελεφαντόδοντο και από σπάνια ξύλα, κοσμήματα από πολύτιμους λίθους.

Μ. Σακελλαρίου, Πολιτεία, Οικονομία, Κοινωνία 336–200 π.Χ., Ι.Ε.Ε., Εκδοτικής Αθηνών, τ. Δ΄., σ. 479.

Το κράτος της Περγάμου

Το κράτος της Θράκης διαλύθηκε γρήγορα. Αντίθετα, η περιοχή της Περγάμου που παραχωρήθηκε από τον Σέλευκο στον Φιλέταιρο (281 π.Χ.) εξελίχθηκε σταδιακά σε ανεξάρτητο κράτος. Η Πέργαμος απέκτησε μεγάλη δύναμη επί Αττάλου Α΄ (241–197 π.Χ.), ο οποίος, αφού νίκησε τους Γαλάτες, διεύρυνε τα όρια του κράτους και περιέλαβε τη μικρασιατική περιοχή του βασιλείου της Συρίας.

**Αναπαράσταση της ακρόπολης
της Περγάμου.
(Μουσείο Περγάμου, Βερολίνο)**

Η πρωτεύουσα είχε κτιστεί κλιμακωτά πάνω σε λόφο, τον οποίο στεφάνωνε η ακρόπολη, λαμπρό θρησκευτικό και πολιτισμικό κέντρο. Από τα ιδρύματα ξεχώριζε η Βιβλιοθήκη, που είχε κάποτε 200.000 βιβλία. Στην Πέργαμο επινοήθηκε νέα γραφική ύλη από κατεργασμένο δέρμα ζώου, η περγαμηνή, η οποία ήταν πιο ανθεκτική από τον πάπυρο.

Με την ίδρυση νέων κρατών δημιουργήθηκαν νέες προϋποθέσεις

για την ανάπτυξη του εμπορίου. Στις αγορές της Μεσογείου έγιναν περιζήτητα τα μπαχαρικά, το βαμβάκι, τα μαργαριτάρια, οι πολύτιμοι λίθοι. Έμποροι και τεχνίτες έσπευσαν στις νέες πόλεις αναζητώντας καλύτερες συνθήκες ζωής. Η καθημερινή επαφή των Ελλήνων με τους ντόπιους κατοίκους οδήγησε σταδιακά στην εξομάλυνση των διαφορών που υπήρχαν στα έθιμα, τη γλώσσα και τη θρησκεία.

Η τύχη των ελληνοιστικών κρατών

Τα ελληνοιστικά βασίλεια δέχθηκαν ένα μεγάλο μεταναστευτικό ρεύμα από την Ελλάδα και απέβησαν για πολλά χρόνια κυψέλες του ελληνικού πολιτισμού. Βαθμιαία παρήκμασαν και υπέκυψαν στη Ρώμη, τη νέα δύναμη που πρόβαλε στη Δύση.

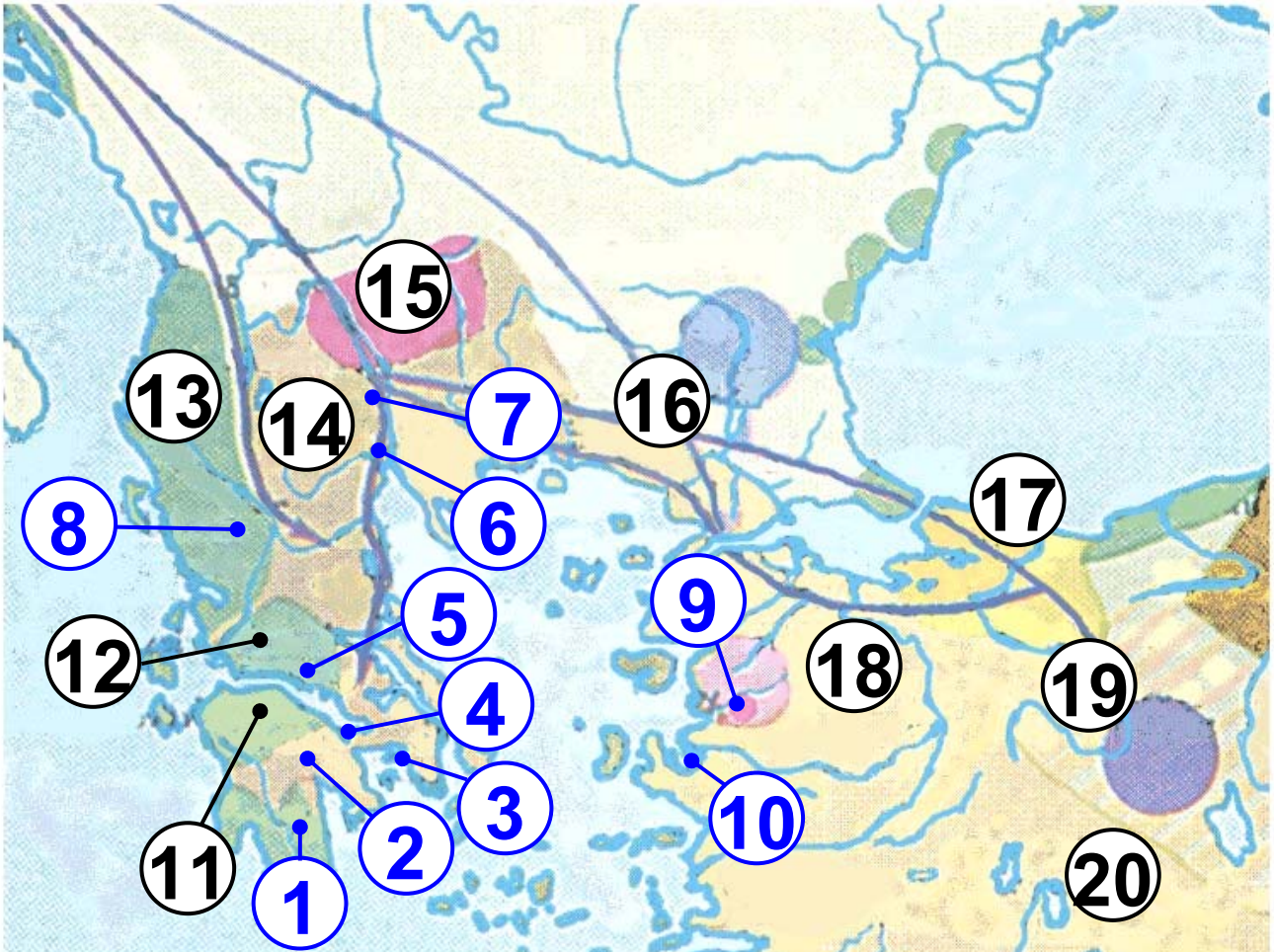
Ερωτήσεις – Δραστηριότητες

- 1. Αναζητήστε περισσότερα στοιχεία για τον πάπυρο και την περγαμηνή και συζητήστε την σημασία τους στη διάδοση και διάσωση της πολιτισμικής κληρονομιάς.**
- 2. Παρατηρήστε το πρόπλασμα της Περγάμου και εντοπίστε τα κύρια πολεοδομικά και αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά της ελληνοιστικής αυτής πόλης.**
- 3. Ποιο από τα ελληνοιστικά κράτη διεκδικούσε την κληρονομιά της αυτοκρατορίας του Αλέξανδρου και γιατί;**

Ο θνήσκων Γαλάτης
(Ρώμη, Μουσείο Θερμών).
Ο τεχνίτης κατάφερε να αποδώσει
το αγέρωχο φρόνημα του Γαλάτη
και να προκαλέσει συγκίνηση και
σεβασμό προς τον ηττημένο
αντίπαλο.

2. Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΕΛΛΑΔΙΚΟ ΧΩΡΟ

Το βασίλειο της Μακεδονίας
και οι Συμπολιτείες

Υπόμνημα του χάρτη της προηγούμενης σελίδας

Πόλεις
1. Σπάρτη
2. Άργος
3. Αθήνα
4. Κόρινθος
5. Δελφοί
6. Θεσσαλονίκη
7. Πέλλα
8. Δωδώνη
9. Πέργαμος
10. Σμύρνη

ΠΕΡΙΟΧΕΣ
11. Αχαΐα
12. Αιτωλία
13. Ήπειρος
14. Μακεδονία
15. Παίονες
16. Θράκη
17. Βιθυνία
18. Ελ. Φρυγία
19. Μ. Φρυγία
20. Πισιδία

Η κατάσταση στο κράτος της Μακεδονίας

Στον ελλαδικό χώρο το βασίλειο της Μακεδονίας εξακολουθούσε να αποτελεί ισχυρή δύναμη. Ήταν το πιο ομοιογενές και το πιο δημοκρατικό από τα άλλα βασίλεια. Παρόλο

που ο πληθυσμός του είχε ελαττωθεί λόγω του μεταναστευτικού ρεύματος προς την Ανατολή, εντούτοις η ανάπτυξή του συνεχιζόταν. Μεγάλη ώθηση στο εμπόριο έδωσε η Θεσσαλονίκη, που είχε στο μεταξύ ιδρυθεί από τον Κάσσανδρο (316 π.Χ.).

Η επιδρομή των Γαλατών

Το κράτος δοκιμάστηκε σκληρά από την επιδρομή των Γαλατών. Οι Γαλάτες, μετανάστες από τη Δύση, νίκησαν τον μακεδονικό στρατό, συνέλαβαν και φόνευσαν τον βασιλιά Πτολεμαίο Κεραυνό. Στη συνέχεια εισέβαλαν στην κεντρική Ελλάδα την οποία λεηλάτησαν. Αποκρούστηκαν όμως και αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν. Καίριο χτύπημα κατάφερε εναντίον τους ο Αντίγονος Γονατάς (277 π.Χ.), γεγο-

νός που τον βοήθησε να καταλάβει τον θρόνο της Μακεδονίας. Οι Γαλάτες πέρασαν στη Μικρά Ασία και εγκαταστάθηκαν σε μια περιοχή που ονομάστηκε Γαλατία.

Αυτή την εποχή στον ελλαδικό χώρο δημιουργήθηκαν δύο συμπολιτείες, η Αιτωλική και η Αχαϊκή. Ήταν μια προσπάθεια των κατοίκων των περιοχών αυτών να αντιμετωπίσουν με αποτελεσματικό τρόπο τα προβλήματά τους.

Η Αιτωλική συμπολιτεία

Η Αιτωλική συμπολιτεία αναφέρεται για πρώτη φορά τον 4ο αιώνα π.Χ. Αποτελεί ομοσπονδία πόλεων βασισμένη σε δημοκρατικές αρχές. Κύρια πηγή εξουσίας ήταν η ομοσπονδιακή συνέλευση, στην οποία λάμβαναν μέρος οι πολίτες, όσοι δηλαδή ήταν «Αιτωλοί». Η

συνέλευση αποφάσιζε για πόλεμο ή ειρήνη, εξέλεγε τους άρχοντες και ψήφιζε τους νόμους.

Η Αχαϊκή συμπολιτεία

Η Αχαϊκή συμπολιτεία εμφανίζεται στο ιστορικό προσκήνιο το 280 π.Χ. ως ένωση τεσσάρων πόλεων της βόρειας Πελοποννήσου. Στη συνέχεια προστέθηκαν κι άλλες. Οι πόλεις χρησιμοποιούσαν κοινό νόμισμα και κοινά σταθμά. Σε μια προσπάθεια προώθησης της ιδέας της ένωσης είχε θεσπιστεί και διαιτητικό δικαστήριο, αρμόδιο για επίλυση των διαφορών που αναφύονταν ανάμεσα στις ίδιες τις πόλεις. Σπουδαίος στρατηγός της Αχαϊκής πολιτείας ήταν ο Άρατος. Ιδιαίτερη προσπάθεια για ανάπτυξη της συμπολιτείας κατέβαλε και ο στρατηγός Φιλοποίμην, ο οποίος

για την αξιοπρεπή στάση που τήρησε απέναντι στους Ρωμαίους έμεινε γνωστός ως «ο τελευταίος Έλληνας» («έσχατος των Ελλήνων»).

ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΓΑΛΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Οι Γαλάτες ήταν πέρα από τις Θερμοπύλες και, χωρίς να έχουν ενδιαφέρον να καταλάβουν τις μικρές πόλεις, έσπευδαν κυρίως να λεηλατήσουν τους Δελφούς και τους θησαυρούς του θεού. Σε αυτούς αντιτάχθηκαν οι ίδιοι οι κάτοικοι των Δελφών και από τους Φωκείς οι πόλεις που βρίσκονται γύρω από τον Παρνασσό και ακόμη έφθασε στρατιωτική δύναμη Αιτωλών, επειδή εκείνη την εποχή οι Αιτωλοί βρίσκονταν σε περίοδο ακμής. Όταν έγινε η σύγκρουση, κεραυνοί έπε-

φταν στους Γαλάτες και βράχοι που είχαν αποσπαστεί από τον Παρνασσό, αλλά παρουσιάστηκαν στους βαρβάρους και μορφές που προκαλούσαν τρόμο εν είδει οπλιτών.

**Παυσανίας, Ελλάδος Περιήγησις,
1.4. 1-4 (μετ. Α. Μαστραπά)**

ΑΧΑΪΚΗ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑ

Στα περασμένα χρόνια πολλοί προσπάθησαν να ενοποιήσουν τα συμφέροντα των Πελοποννησίων, κανένας όμως δεν το κατάφερε, γιατί κανένας δεν έδειχνε τούτο το ζήλο για χάρη της κοινής ελευθερίας μα για την εδραίωση της δικής του εξουσίας. Στους καιρούς μου όμως οι πόλεις αυτές έφτασαν σε τόσο μεγάλη προκοπή και τελειότητα, ώστε όχι μόνο συνδέονταν συμμα-

χικά και φιλικά, αλλά είχαν και τους ίδιους νόμους, τα ίδια μέτρα, σταθμά και νομίσματα, κι ακόμη κοινούς άρχοντες, βουλευτές και δικαστές. Γενικά, μόνο αυτό το σημείο έδειχνε πως όλη σχεδόν η Πελοπόννησος δεν αποτελούσε μια πόλη: οι κάτοικοί της δεν περιβάλλονταν από το ίδιο τείχος· όλα τ' άλλα ήσαν κοινά και παρόμοια για όλους μαζί και για κάθε πόλη χωριστά.

Πολύβιος 2. 37. 9-11
(μετ. Ν.Δ. Τριανταφυλλόπουλου)

Νόμισμα του κοινού των Αιτωλών.
(Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό
Μουσείο).

Η τύχη των συμπολιτειών

Οι συμπολιτείες αποτέλεσαν ουσιαστική κίνηση για γενικότερη συνεννόηση. Οι έριδες όμως προκάλεσαν πολλές συγκρούσεις που ματαίωσαν μια αγαθή πρόθεση, την κρίσιμη στιγμή της ρωμαϊκής απειλής.

Στην Ήπειρο ο βασιλιάς Πύρρος ανέλαβε μια προσπάθεια εκσυγχρονισμού του κράτους. Έστρεψε τους υπηκόους του στο εμπόριο και τη γεωργία, ίδρυσε νέες πόλεις με θέατρα και γυμναστήρια και συγκέντρωσε στην αυλή του πολλούς πνευματικούς ανθρώπους. Σκέφτηκε μάλιστα να δημιουργήσει στη Δύση αυτοκρατορία, ανάλογη μ' αυτή του Αλέξανδρου στην Ανατολή.

Ο Πύρρος. (Νεάπολη, Εθνικό Μουσείο)

Η ευκαιρία του δόθηκε όταν οι κάτοικοι του Τάραντα ζήτησαν τη βοήθειά του για να αντιμετωπίσουν τους Ρωμαίους. Ο Πύρρος ετοίμασε μεγάλη στρατιά και αποβιβάστηκε στην Ιταλία. Νίκησε δύο φορές τους Ρωμαίους, ενώ την τρίτη ηττήθηκε. Αναγκάστηκε, λόγω των μεγάλων απωλειών που είχε, να γυρίσει στην πατρίδα του. Αργότερα στράφηκε στον ελληνικό νότο, όπου βρήκε άδοξο θάνατο σε νυχτερινή οδομαχία στο Άργος (272 π.Χ.). Την κρίσιμη στιγμή για την Ελλάδα έλειψε ένας άξιος ηγέτης.

● Οι σπουδαιότερες μάχες

Η εκστρατεία του Πύρρου στη Δύση.

Ερωτήσεις – Δραστηριότητες

1. Καταγράψτε τις διαφορές που παρουσιάζει το κράτος της Μακεδονίας από τα αντίστοιχα ελληνιστικά.

2. Ποιοι είναι οι Γαλάτες προς τους οποίους ο Απόστολος Παύλος απευθύνει σχετική επιστολή; (Ζητήστε περισσότερες πληροφορίες από τον θεολόγο καθηγητή του σχολείου σας).

3. Τι ήταν η «πύρρεια νίκη» και με ποια σημασία χρησιμοποιούμε τον όρο αυτό σήμερα; Δώστε ένα παράδειγμα.

3. ΤΟ ΡΩΜΑΪΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΑΠΟΚΤΑ ΜΕΓΑΛΗ ΔΥΝΑΜΗ

Την εποχή που ο ελληνικός κόσμος σπασσεται από έριδες και συγκρούσεις, στην ιταλική χερσόνησο ο αντίστοιχος ιταλικός σταδιακά ενοποιείται. Η ένωση αυτή γίνεται με κέντρο τη Ρώμη, η οποία σε μικρό χρονικό διάστημα έγινε κοσμοκράτειρα. Η Ρώμη απέκτησε γρήγορα δύναμη χάρη στην προνομιακή της θέση. Ήταν κτισμένη στις όχθες του Τίβερη ποταμού, μέσω του οποίου έφθαναν εκεί τα ελληνικά και φοινικικά πλοία με άφθονα εμπορεύματα. Η ανάπτυξή της αποτέλεσε πόλο έλξης για πολλούς κατοίκους της υπαίθρου.

*Η λύκαινα θηλάζει
τον Ρώμο και
τον Ρωμύλο, τους
ιδρυτές της Ρώμης
(Ρώμη, Μουσείο
Καπιτωλίου).*

Πρώτο πολίτευμα της Ρώμης ήταν η βασιλεία. Το 509 π.Χ. οι ευγενείς ανέτρεψαν τον βασιλιά και το πολίτευμα πήρε δημοκρατικό χαρακτήρα. Σημαντικό ρόλο στη δημόσια ζωή απέκτησαν οι δύο ύπατοι, οι οποίοι εκλέγονταν για έναν χρόνο. Παρά τη μικρή διάρκεια της θητείας τους, η εξουσία τους σε θέματα πολιτικά και στρατιωτικά ήταν μεγάλη. Η Σύγκλητος ήταν ένα συμβουλευτικό σώμα με ισόβια μέλη. Οι αποφάσεις της, χωρίς να είναι δεσμευτικές για τους υπάτους, ήταν σεβαστές.

Από κοινωνική άποψη οι πολίτες διακρίνονταν σε πατρικίους και πληβείους.¹ Οι πατρικίοι προέρχονταν από παλιές οικογένειες γαιοκτημόνων, ενώ οι πληβείοι αποτελούσαν τα φτωχότερα στρώματα της κοινωνίας. Ήταν πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Παροιμιώδεις έμειναν οι αγώνες των πληβείων για κοινωνική εξίσωση. Όταν αυτή επιτεύχθηκε, επικράτησε κοινωνική ειρήνη, η οποία έδωσε την ευκαιρία στη Ρώμη να επεκτείνει την κυριαρχία της.

---

1. Εκτός από τους πατρικίους και τους πληβείους υπήρχαν και οι πελάτες, οι οποίοι ήταν πολίτες με περιορισμένα δικαιώματα που προσέφεραν τις υπηρεσίες τους σε κάποιο ισχυρό πρόσωπο (πατρικίο).

Οι Ρωμαίοι σταδιακά επέβαλαν την κυριαρχία τους στον ιταλικό βορρά και αργότερα στον νότο, όπου ανθούσαν οι ελληνικές πόλεις. Τελευταία υπέκυψε η πόλη των Συρακουσών, έπειτα από ασφυκτική πολιορκία.

Οι Συρακούσιοι κατάφεραν να αποκρούουν τις ρωμαϊκές επιθέσεις χάρη στην ευρηματικότητα του μεγαλύτερου μηχανικού της αρχαιότητας Αρχιμήδη, τον οποίο σκότωσε ένας Ρωμαίος στρατιώτης αμέσως μετά την άλωση της πόλης (212 π.Χ.).

ΟΥ ΛΟΓΙΣΑΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ ΔΥΝΑΜΙΝ

(Οι Ρωμαίοι) ελπίσανε ότι θα προλάβαιναν να ξεπεράσουν στις ετοιμασίες τους εχθρούς μέσα σε πέντε μέρες, γιατί δούλευαν πολλά χέρια, χωρίς να υπολογίσουν τη δύναμη του Αρχιμήδη και να προβλέψουν ότι μια σκέψη κάποτε είναι πιο αποτελεσματική από όλο το πλήθος...

Οι Ρωμαίοι λοιπόν σκέπτονταν να προσεγγίσουν τους πύργους με τον τρόπο αυτό. Ο Αρχιμήδης όμως, έχοντας ετοιμάσει μηχανήματα με διαφορετική εμβέλεια, όταν έπλεαν από μακριά τους χτυπούσε με τους πιο ισχυρούς και μεγάλους λιθοβόλους και βλήματα, φέρνοντάς τους σε αμηχανία και αδυναμία δράσης. Όταν όμως τα βλήματα ξεπερνού-

σαν τον στόχο, χρησιμοποίησε, ανάλογα πάντοτε με τη νέα απόσταση, εκτοξευτές με μικρότερο βεληνεκές και τους δημιούργησε τέτοια ταραχή, ώστε έκοβε εντελώς την επιθετική ορμή των καραβιών.

Πολύβιος Η., 3.3. και 5. 1–3
(μετ. Ν.Δ. Τριανταφυλλόπουλου)

Σκληρή ήταν η σύγκρουση των Ρωμαίων με τους Καρχηδόνιους για την κυριαρχία της Δυτικής Μεσογείου και της Σικελίας. Οι δύο αντίπαλοι πολέμησαν με πείσμα σε στεριά και θάλασσα δύο περίπου αιώνες. Παράτολμο υπήρξε το εγχείρημα του Καρχηδόνιου στρατηγού Αννίβα να πλήξει τους Ρωμαίους στην ίδια τους τη χώρα. Με μια επική προσπάθεια πέρασε τα Πυρηναία, διέσχισε την

απόκρημνη οροσειρά των Άλπεων και εισέβαλε στην Ιταλία. Οι ρωμαϊκές στρατιές που στάλθηκαν να εμποδίσουν την πορεία του Αννίβα αποδεκατίστηκαν. Ακολούθως ο Καρχηδόνιος στρατηλάτης πέτυχε σημαντική νίκη στις Κάννες (216 π.Χ.). Με εντυπωσιακή ταχύτητα βρέθηκε «προ των πυλών» της Ρώμης σπέρνοντας τον πανικό στους κατοίκους της. Δεν επέμεινε όμως στην πολιορκία. Οι ρωμαϊκές αρχές δεν κάμφθηκαν. Σε μια προσπάθεια αντιπερισπασμού έκαναν απόβαση στην Αφρική. Οι Καρχηδόνιοι ανησύχησαν και αποφάσισαν να καλέσουν τον Αννίβα να επιστρέψει. Η μάχη που έκρινε την πορεία της φονικής διαμάχης δόθηκε στη Ζάμα (202 π.Χ.), όπου ο ρωμαϊκός στρατός με ηγέτη τον Σκιπίωνα εξήλθε νικητής.

Εκεί για πρώτη φορά ο Αννίβας γεύτηκε την πίκρα της ήττας (202 π.Χ.).

**Μωσαϊκό που εικονίζει
τον Αρχιμήδη και
τον Ρωμαίο στρατιώτη.**

**Σύμφωνα με την παράδοση
ο μεγάλος μαθηματικός, όταν είδε
τον στρατιώτη να κινείται
απειλητικά εναντίον του,
επιθυμώντας να προστατέψει
τα σχέδιά του, είπε τη φράση:
«Μή μου τούς κύκλους τάραττε»
(Φρανκφούρτη, Δημοτικό Ινστιτούτο
Τέχνης).**

Οι Καρχηδόνιοι υποχρεώθηκαν να πληρώσουν μεγάλη πολεμική αποζημίωση και να καταστρέψουν το στόλο τους. Αργότερα, όταν και πάλι η Καρχηδόνα άρχισε να αναπτύσσεται, προκάλεσε εκ νέου την οργή των Ρωμαίων, οι οποίοι και την κατέστρεψαν από τα θεμέλια (146 π.Χ.).

Η Ρώμη ταυτόχρονα με τις κατακτήσεις της επιδόθηκε σε μια μεγάλη μεταρρυθμιστική προσπάθεια, την οποία ανέλαβαν οι αδελφοί Γάιος και Τιβέριος Γράκχος στα τέλη του 2ου π.Χ. αιώνα. Η ρωμαϊκή δημοκρατία όμως από τα τέλη του 2ου μέχρι το τέλος του 1ου π.Χ. αιώνα συγκλονίστηκε από εμφύλιους πολέμους, μέσα από τους οποίους αναδεικνύονταν ισχυροί άνδρες, οι οποίοι κυριαρχούσαν προσωρινά. Τέτοιοι

ήταν ο Μάριος, ο Σύλλας, ο Μάρκος Αντώνιος, ο Πομπήιος και ο Ιούλιος Καίσαρας. Στα χρόνια του Ιούλιου Καίσαρα, στρατηγού με εξαιρετικές ικανότητες, που όμως έπεσε θύμα συνωμοσίας και δολοφονήθηκε (44 π.Χ.), το ρωμαϊκό κράτος κατέκτησε ολόκληρη τη Νοτιοδυτική Ευρώπη. Στο τέλος, μετά από πολλούς αγώνες, επικράτησε στη Ρώμη ο θετός γιος του Καίσαρα, ο Οκταβιανός (γνωστός με την προσωνυμία Αύγουστος) που εγκαθίδρυσε ένα μοναρχικό πολίτευμα το οποίο με το πέρασμα του χρόνου εξελίχθηκε σε Αυτοκρατορία.

Ερωτήσεις – Δραστηριότητες

- 1. Τι ήταν οι πατρίκιοι και οι πληβείοι; Με ποια σημασία χρησιμοποιούμε τις λέξεις αυτές;**
- 2. Διαβάστε το παράθεμα: «Ου λογισάμενοι την Αρχιμήδους δύναμιν» καθώς και τη λεζάντα που συνοδεύει την εικόνα με τον Αρχιμήδη και εξηγήστε τη φράση: «μια σκέψη κάποτε είναι πιο αποτελεσματική από όλο το πλήθος» προσκομίζοντας και κάποιο παράδειγμα.**
- 3. Τι σημαίνει η φράση σήμερα: «Ο Αννίβας προ των πυλών»; Σε ποιες περιπτώσεις τη χρησιμοποιούμε;**

ΟΙ ΡΩΜΑΙΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΡΓΑ

Η φυσική διαμόρφωση του τόπου λοιπόν αυτές τις ευκολίες παρέχει στην πόλη, οι Ρωμαίοι όμως πρόσθεσαν σ' αυτές τα οφέλη τα προερχόμενα από την προνοητικότητα. Επειδή οι Έλληνες φάνηκαν ότι πέτυχαν κυρίως στην ίδρυση των πόλεων, εφόσον λάμβαναν υπόψη τους την ομορφιά, την οχυρότητα, τα λιμάνια και την καταλληλότητα του χώρου, οι Ρωμαίοι προνόησαν για ό,τι εκείνοι αδιαφόρησαν, δηλαδή για την κατασκευή δρόμων, τη μεταφορά του νερού και για υπονόμους, με τους οποίους να μπορούν να καθαρίζουν τα λύματα της πόλης και να τα διοχετεύουν στον Τίβερη. Κατασκεύασαν επίσης δρόμους σ' όλη τη χώρα, αποκόπτοντας λόφους

και επιχωματώνοντας κοιλάδες, ώστε μεγάλες άμαξες να μπορούν να μεταφέρουν τα εμπορεύματα τα οποία μετακινούνταν με πλωτά μέσα. Οι υπόνομοι σκεπάστηκαν με πελεκητές πέτρες και συνετέλεσαν ώστε μερικοί δρόμοι να διευκολύνουν τη διέλευση αμαξών φορτωμένων με χόρτο. Τόσο πολύ εξάλλου είναι το μεταφερόμενο με αγωγούς νερό από τα υδραγωγεία, ώστε να τρέχουν ποτάμια νερού μέσα από την πόλη και στους υπονόμους και να έχει σχεδόν κάθε σπίτι δεξαμενές, σωληνώσεις και αρκετές βρύσες, για τα οποία φρόντισε ιδιαίτερα ο Μάρκος Αγρίππας που στόλισε και με πολλά άλλα αναθήματα την πόλη.

Στράβων, Γεωγραφικά V. 3.8.,
(μετ. Α. Μαστραπά)

4. Η ΥΠΟΤΑΓΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Οι Ρωμαίοι και ο ελληνικός κόσμος

Μετά τη νίκη επί των Καρχηδονίων (202 π.Χ.) οι Ρωμαίοι έστρεψαν τα βλέμματά τους προς τον ελληνικό κόσμο. Η επαφή τους άλωσε με τις ελληνικές πόλεις του ιταλικού νότου τους είχε γοητεύσει. Σίγουροι για τη δύναμή τους επιχείρησαν το μεγάλο βήμα.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ ΝΕΦΗ

(Ο Αγέλαος) είπε πως ποτέ δεν πρέπει να πολεμούν οι Έλληνες μεταξύ τους, αλλά να χρωστούν μεγάλη χάρη στους θεούς, αν μπορούσαν, με μια σκέψη και δένοντας τα χέρια, όπως αυτοί που

περνάνε ποτάμια, να αποκρούουν τις επιθέσεις των βαρβάρων σώζοντας τον εαυτό τους και τις πόλεις τους. Αν όμως αυτό είναι εντελώς αδύνατον, έλεγε με έμφαση, τουλάχιστον τώρα έπρεπε να συμφωνήσουν και να φυλάγονται λαμβάνοντας υπόψη τους ισχυρούς στρατούς και το μεγάλο πόλεμο που είχε αρχίσει στη Δύση. Γιατί είναι φανερό στον καθένα, που και λίγο ανακατεύεται με την πολιτική, ότι, είτε οι Καρχηδόνιοι νικήσουν τους Ρωμαίους είτε οι Ρωμαίοι τους Καρχηδόνιους, είναι φυσικό να μην περιοριστούν οι νικητές με κανέναν τρόπο στην κυριαρχία της Ιταλίας και της Σικελίας, αλλά να έρθουν στην Ελλάδα και να προσπαθήσουν να επεκτείνουν τα σχέδιά τους

και την εξουσία τους...

**Δεν πρέπει να περιμένει να
σταθούν πάνω από την Ελλάδα τα
νέφη που συσσωρεύονται στη
Δύση...**

**Πολύβιος, Ε. 104. 1-3, 10 (μετ. Ν.Δ.
Τριανταφυλλόπουλου)**

Η κατάσταση στην Ελλάδα

**Την εποχή αυτή οι Έλληνες
παρουσιάζονται διαιρεμένοι και
αποδυναμωμένοι. Το κέντρο βάρους
του ελληνισμού έχει μεταφερθεί
ανατολικότερα, ενώ ένα μεγάλο
μέρος του ανδρικού κυρίως πληθυ-
σμού έχει μεταναστεύσει. Στο λιμάνι
του Πειραιά έφθναν όλο και λιγότε-
ρα εμπορικά πλοία. Τα γεγονότα
του Αννιβαϊκού πολέμου (218–202
π.Χ.), που συντάρaxαν την ιταλική**

χερσόνησο, δεν προκάλεσαν ιδιαίτερη αίσθηση στην Ελλάδα. Κάποιοι όμως διέβλεπαν τον κίνδυνο από τη συνεχή άνοδο της Ρώμης. Ο Αγέλαος ο Αιτωλός μίλησε για σύννεφα που συσσωρεύονταν στη Δύση και απειλούσαν την Ελλάδα. Οι μόνες δυνάμεις που μπορούσαν να προβάλουν αντίσταση στον ρωμαϊκό επεκτατισμό ήταν η Μακεδονία και οι δύο Συμπολιτείες.

Ο Φλαμινίνος. Οι ελληνικές πόλεις για να τιμήσουν τον Φλαμινίνο έκοψαν νομίσματα με τη μορφή του. (Αθήνα, Νομισματική Συλλογή Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου)

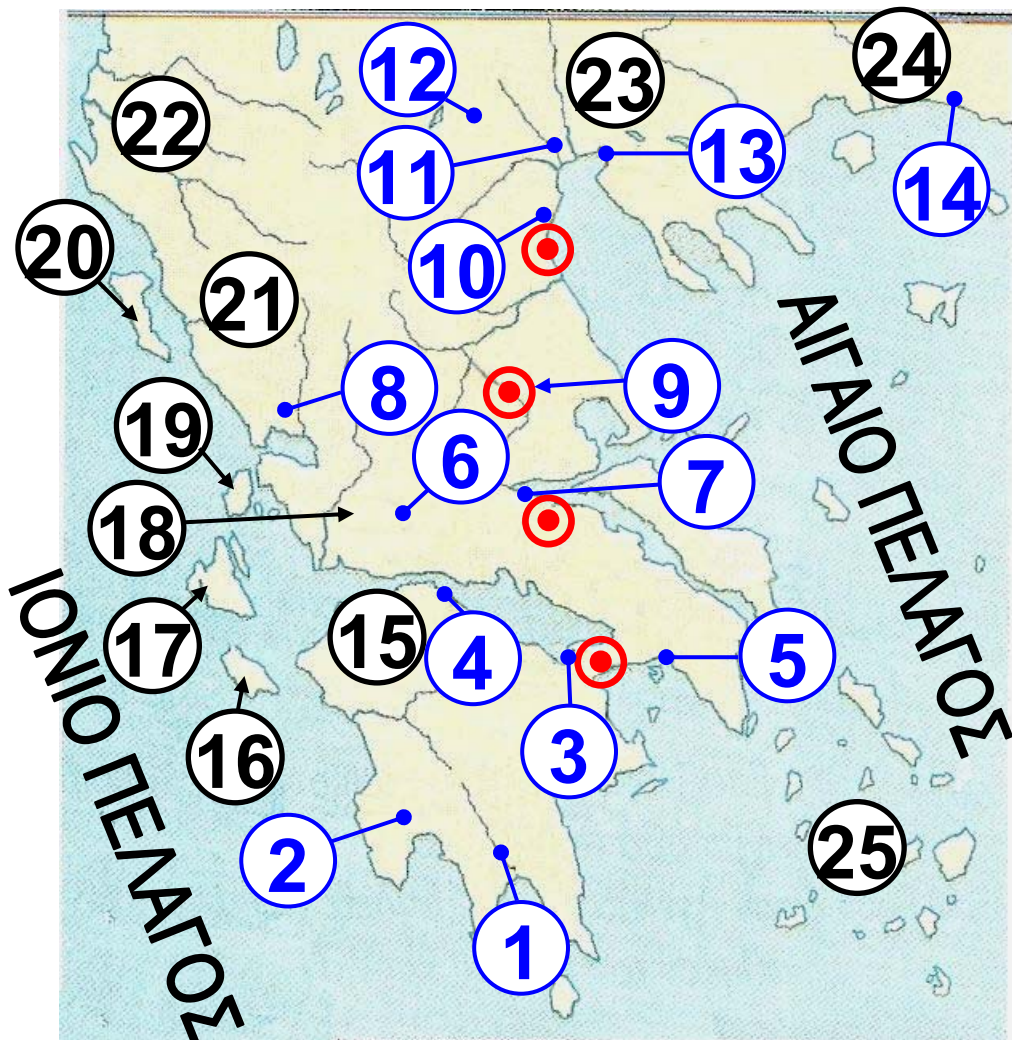
Η πολιτική του «διαίρει και βασίλευε»

Η κατάσταση που παρουσιαζόταν στην Ελλάδα ήταν ευνοϊκή για τα σχέδια των Ρωμαίων. Οι ίδιοι εφάρμοσαν πολύ αποτελεσματικά την πολιτική του «διαίρει και βασίλευε». Πέτυχαν εύκολα να επεμβαίνουν στις υποθέσεις των Ελλήνων και να τους κρατούν αποδυναμωμένους.

Η υποταγή της Μακεδονίας

Έτσι, όταν δημιουργήθηκε ένας συνασπισμός εναντίον του Φιλίππου Ε΄ της Μακεδονίας, οι Ρωμαίοι έσπευσαν να προσφέρουν τη βοήθειά τους. Ο Ρωμαίος στρατηγός Φλαμίνιος, υποστηριζόμενος και από τις δυνάμεις της Αιτωλικής συμπολιτείας, κατάφερε να νικήσει

τον Φίλιππο στη θέση Κυνός Κεφαλές (197 π.Χ.). Η Μακεδονία αναγκάστηκε να πληρώσει πολεμική αποζημίωση και να αναγνωρίσει την ελευθερία των πόλεων και των Συμπολιτειών. Τον επόμενο χρόνο ο Φλαμίνιος στη διάρκεια

Η σύγκρουση Ρωμαίων και Ελλήνων.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ ΧΑΡΤΗ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ

Πόλεις

1. Σπάρτη	8. Αμβρακία
2. Μεσσήνη	9. Κυνός Κεφαλές
3. Κόρινθος	10. Πύδνα
4. Αίγιο	11. Πέλλα
5. Αθήνα	12. Αιγές
6. Θέρμο	13. Θεσσαλονίκη
7. Σκάρφεια	14. Μαρώνεια

ΠΕΡΙΟΧΕΣ

15. ΑΧΑΙΑ	21. ΗΠΕΙΡΟΣ
16. ΖΑΚΥΝΘΟΣ	22. ΙΛΛΥΡΙΑ
17. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ	23. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
18. ΑΙΤΩΛΙΑ	24. ΘΡΑΚΗ
19. ΛΕΥΚΑΔΑ	25. ΚΥΚΛΑΔΕΣ
20. ΚΕΡΚΥΡΑ	

των Ισθμίων διακήρυξε υπό τις επευφημίες των παρευρισκομένων την ελευθερία των Ελλήνων. Παρά την ήττα της, η Μακεδονία διατηρούσε

αρκετές δυνάμεις. Ο Φίλιππος είχε αρχίσει μάλιστα μια συστηματική προσπάθεια για να αναμετρηθεί και πάλι με τους Ρωμαίους. Το έργο ανέλαβε να συνεχίσει ο γιος του Περσέας. Νικήθηκε όμως στην Πύδνα (168 π.Χ.) από τον Αιμίλιο Παύλο και πιάστηκε αιχμάλωτος. Η Μακεδονία έχασε την ανεξαρτησία της.

Νόμισμα με την κεφαλή του Περσέα.
**(Αθήνα, Νομισματική Συλλογή,
Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο)**

ΟΙ ΡΩΜΑΙΟΙ «ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΕΣ» ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Τότε λοιπόν γίνονταν οι γιορτές των Ισθμίων. Πλήθος θεατές κάθονταν στο στάδιο παρακολουθώντας τα αθλητικά αγωνίσματα... Σε μια στιγμή ήχησε η σάλπιγγα, επιβάλλοντας στα πλήθη τη σιγή· στη μέση του στίβου προχώρησε ο κήρυκας και διακήρυξε ότι η σύγκλητος των Ρωμαίων και ο στρατηγός-ύπατος Τίτος Κοϊντίος, αφού επολέμησαν το βασιλιά Φίλιππο (Ε΄) και τους Μακεδόνες, αφήνουν αφρούρητους και ελεύθερους και αφορολόγητους, με το δικαίωμα να ακολουθούν τους πατριούς νόμους τους, τους Κορίνθιους, Λοκρούς, Φωκείς, Ευβοείς, Αχαιούς, Φθιώτες, Μάγνητες, Θεσσαλούς και Περραιβούς. Στην αρχή δεν ακούστηκε το κήρυγμα πολύ

καθαρά κι ήταν πολλοί που δεν τ' άκουσαν καθόλου· δημιουργήθηκε λοιπόν στο στάδιο μια κίνηση του πλήθους, γεμάτη ανησυχία και θόρυβο· απορούσαν, ρωτούσαν τι ειπώθηκε και ζητούσαν ν' απαγγελθεί πάλι το κήρυγμα. Όταν λοιπόν έγινε ξανά ησυχία και ο κήρυκας υψώνοντας τη φωνή σε ζωηρότερο τόνο έκανε ώστε να ακουστεί απ' όλους το κήρυγμα, μια χαρούμενη κραυγή, απίστευτα δυνατή, απλώθηκε ως τη θάλασσα, ενώ το θέατρο είχε σηκωθεί όρθιο και κανείς δεν έδινε προσοχή στους αγωνιζόμενους αθλητές. Όλοι αναπηδούσαν κι έτρεχαν να χαιρετήσουν και να προσφωνήσουν το σωτήρα και υπερασπιστή της Ελλάδας...

Πλούταρχος, Τίτος Φλαμίνιος, 10
(Μετ. Α. Λαζάρου)

**ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΧΑΪΚΗΣ
ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΠΟΛΕΜΗΣΑΝΤΕΣ**
Ανδρείοι σεις που πολεμήσατε και
πέσατε ευκλεώς_
τους πανταχού νικήσαντας μη
φοβηθέντες.
Όταν θέλουν οι Έλληνες να
καυχηθούν,
«τέτοιους βγάζει το έθνος μας» θα
λένε
για σας. Έτσι θαυμάσιος θα 'ναι ο
έπαινός σας.

Κ. Καβάφης

Η υποταγή της νότιας Ελλάδας

Από κει και πέρα οι Ρωμαίοι μπορούσαν εύκολα να υποτάξουν και τις υπόλοιπες ελληνικές δυνάμεις. Τελευταία αντίσταση προέβαλαν οι δυνάμεις της Αχαϊκής συμπολιτείας στη Λευκόπετρα

κοντά στον Ισθμό, όπου νικήθηκαν (146 π.Χ.). Βαρύ τίμημα πλήρωσε η Κόρινθος. Ο Ρωμαίος στρατηγός Μόμμιος έδωσε εντολή να καταστραφεί η πόλη και οι κάτοικοι να πουληθούν ως δούλοι.

Τελευταία πράξη του δράματος υπήρξε η κατάληψη της Αλεξάνδρειας από τον Οκταβιανό (30 π.Χ.), με συνέπεια τη μετατροπή της Αιγύπτου σε επαρχία του ρωμαϊκού κράτους.

Κεφαλή που εικονίζει
την Κλεοπάτρα,
τελευταία βασίλισσα της Αιγύπτου
(Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο).

Ερωτήσεις – Δραστηριότητες

- 1. Τι είναι η πολιτική του «διαίρει και βασίλευε». Σε ποιες περιπτώσεις χρησιμοποιούμε τη φράση; Μπορείτε να αναφέρετε ένα παράδειγμα από την ιστορία;**
- 2. Αφού μελετήσετε το παράθεμα για τον Αγέλαο, να συζητήσετε το μήνυμα που εκπέμπει, λαμβάνοντας υπόψη της εξελίξεις που σημειώθηκαν τα επόμενα χρόνια στην Ελλάδα.**

5. ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΤΕΧΝΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

Την εποχή των ελληνοιστικών βασιλείων (322–30 π.Χ.), τα γράμματα και οι τέχνες εξελίσσονται ραγδαία. Όμως τώρα πνευματικοί άνθρωποι και καλλιτέχνες δημιουργούν όχι σαν ελεύθεροι πολίτες μίας πόλης–κράτους, όπως γινόταν την αρχαϊκή και κλασική εποχή, αλλά μέσα στο πλαίσιο της μοναρχικής εξουσίας των διαδόχων του Μ. Αλέξανδρου που υποστηρίζουν οικονομικά και προωθούν με κάθε τρόπο τα γράμματα και τις τέχνες για να λαμπρύνουν την εξουσία τους και να δηλώσουν την ελληνική προέλευσή τους. Ο ελληνικός πολιτισμός εμπλουτίζεται με στοιχεία ανατολικών πολιτισμών και του αιγυπτιακού και

γίνεται το στοιχείο που ενώνει τους πολλούς και διάφορους πολιτισμούς των υπηκόων αυτών των κρατών. Η ελληνική γλώσσα, η ελληνιστική «κοινή», είναι η επίσημη γλώσσα των βασιλείων αυτών και δεν υπάρχει μορφωμένος άνθρωπος που να μη τη γνωρίζει.

Ο βωμός του Δία και της Αθηνάς στην Πέργαμο, ανάθημα του βασιλιά της Περγάμου Ευμένη Β΄.
Ο Βωμός υψωνόταν πάνω σε βάθρο με ανάγλυφη παράσταση Γιγαντομαχίας. (Αποκατάσταση, Μουσείο Περγάμου, Βερολίνο).

Φιλοσοφία

Η «Ακαδημία» του Πλάτωνα και το «Λύκειο» του Αριστοτέλη εξακολουθούν να είναι οι δύο μεγάλες φιλοσοφικές σχολές της Αθήνας με ακτινοβολία και επιρροή σε ολόκληρο τον αρχαίο κόσμο. Ωστόσο τα φιλοσοφικά ρεύματα που ανταποκρίνονται πειστικότερα στα παντοτινά ερωτήματα για το νόημα της ανθρώπινης ύπαρξης είναι η διδασκαλία των επικουρείων και των στωικών φιλοσόφων. Ο Επίκουρος από τη Σάμο (341–270 π.Χ.) ιδρύει τη σχολή του σε έναν κήπο στην Αθήνα, που γίνεται έτσι γνωστή ως «Κήπος». Τη γαλήνη της ψυχής που αναζητούν οι σύγχρονοί του ο Επίκουρος την υπόσχεται με την απόκτηση της ηδονής, δηλαδή της αναζήτησης

της ηρεμίας και γαλήνης, που δεν έχει να κάνει με σωματικές απολαύσεις αλλά με έναν τρόπο ζωής απαλλαγμένο από τα πάθη και τον φόβο του θανάτου και με φρόνηση, ανθρωπιά, δικαιοσύνη και φιλία. Πολλά κοινά στοιχεία αλλά και σημαντικές διαφορές έχει και η στωική διδασκαλία, το άλλο μεγάλο φιλοσοφικό ρεύμα της εποχής, που ονομάστηκε έτσι διότι κέντρο της ήταν η «Ποικίλη Στοά» της Αθήνας. Ιδρυτής της υπήρξε ο Ζήνων από το Κίτιο της Κύπρου (334–262 π.Χ.). Αντίθετα από τους Επικούρειους οι Στωικοί επιζητούν ζωή σύμφωνη με τους νόμους της φύσης και της ηθικής, όχι την ευδαιμονία, ευτυχία, αλλά την αρετή. Είναι κοσμοπολίτες και δεν κάνουν διάκριση ανάμεσα σε Έλληνες και «βαρβάρους», δούλους και ελεύθερους,

Η Νίκη της Σαμοθράκης (γύρω στο 190 π.Χ.). Πρωτότυπο μαρμάρινο, πιθανότατα ροδιακό έργο. Η Νίκη καταφθάνει πάνω στη πλήρη πλοίου για να στέψει τους νικητές σε ναυμαχία. Ήταν στημένη μέσα σε τεχνητή λιμνούλα ώστε η παράσταση να αποκτά αληθοφανή χαρακτήρα. (Παρίσι, Μουσείο Λούβρου)

κοινωνικά ανώτερους και κατώτερους ανθρώπους.

Και οι δύο αυτές σχολές έριξαν το βάρος τους στην ηθική διδασκαλία, επηρέασαν τους Λατίνους φιλοσόφους και δια μέσου αυτών τη φιλοσοφία της Αναγέννησης και τη νεότερη ευρωπαϊκή και παγκόσμια φιλοσοφία.

Επιστήμες

Παράλληλα υπάρχουν και άλλα φιλοσοφικά ρεύματα, όπως των σκεπτικιστών, των κυνικών κ.ά. Εξαιρετικά σημαντική δημιουργία των ελληνιστικών χρόνων, πάντα με επίκεντρο τις αυλές των ελληνιστικών βασιλείων, είναι οι φιλολογικές επιστήμες. Ξεκινώντας από τα ομηρικά κείμενα φιλόλογοι και λεξικογράφοι ασχολούνται με τη γραμματική, την ετυμολογία των λέξεων,

Πλάκα από τον βωμό του Δία και της Αθηνάς στην Πέργαμο. Η Μοίρα αγωνίζεται εναντίον φιδόμορφου Γίγαντα. Τα βαριά, γεμάτα χοντρές πτυχώσεις ενδύματα της θεάς, τα μυώδη σώματα, οι πλούσιοι πλόκαμοι των μαλλιών, τα συσπασμένα από την αγωνία και την ένταση της μάχης πρόσωπα των Γιγάντων, οι ορμητικές κινήσεις, αποτελούν τα βασικά γνωρίσματα του ελληνιστικού «μπαρόκ» (Βερολίνο, Μουσείο Περγάμου).

με τα γλωσσικά ιδιώματα και περίεργες και σπάνιες λέξεις, ερμηνεύουν τα κείμενα του Ομήρου και άλλων ποιητών. Στην Αλεξάνδρεια ιδρύονται δύο μεγάλες βιβλιοθήκες με εκατοντάδες χιλιάδες παπυροκυλίνδρους. Στην Πέργαμο επίσης ιδρύεται η δεύτερη σε σπουδαιότητα αρχαία βιβλιοθήκη με κείμενα γραμμένα πάνω στα περίφημα περγαμηνά δέρματα (περγαμηνές), καθώς και στην Αντιόχεια.

Πλήθος ιστορικών συγγραμμάτων με ιστορίες για τον Μ. Αλέξανδρο και τους διαδόχους γράφονται, οι ιστορικοί που ξεχωρίζουν όμως και συγγράφουν παγκόσμια ιστορία είναι ο Πολύβιος από τη Μεγαλόπολη της Αρκαδίας (200–120 π.Χ.) και ο Διόδωρος ο Σικελιώτης που έζησε

την εποχή του αυτοκράτορα
Αυγούστου.

Επίσης τα Μαθηματικά με τον Ευκλείδη στην Αλεξάνδρεια και τον Αρχιμήδη από τις Συρακούσες, η Αστρονομία με τον Αρίσταρχο το Σάμιο, η Ιατρική με τον Ηρόφιλο και τον Ασκληπιάδη, η Φαρμακολογία, η Γεωγραφία με τον Ερατοσθένη τον Κυρηναίο και τον Στράβωνα, η Φυσική, το Δίκαιο, γνωρίζουν μεγάλη άνθηση την εποχή αυτή. Οι εκστρατείες του Μ. Αλέξανδρου με την άμεση γνωριμία των πανάρχαιων πολιτισμών της Ανατολής και της Αιγύπτου και τις προσωπικές παρατηρήσεις όσων συνόδευσαν τον Μακεδόνα βασιλιά στην μακριά πορεία του, ήταν φυσικό να οδηγήσουν σε μία άνευ προηγουμένου ακμή των επιστημών.

ΑΥΤΟΜΑΤΗ ΚΡΗΝΗ

«Σε μια κρήνη, σε μια πηγή ή γενικά όπου υπάρχει τρεχούμενο νερό, κατασκευάζονται περισσότερα πουλιά που τραγουδούν. Δίπλα τους τοποθετείται μία κουκουβάγια, που μπορεί να στρέφεται αυτόματα προς τα πουλιά, οπότε αυτά σταματούν να τραγουδούν, ή να τα αποστρέφεται, οπότε αυτά συνεχίζουν το τραγούδι τους. Και αυτό γίνεται ακατάπαυστα».

**Έρων Αλεξανδρεύς,
Πνευματικά Α, 16**

ΑΥΤΟΜΑΤΕΣ ΠΥΛΕΣ ΝΑΟΥ

«Ναός κατασκευάζεται, έτσι ώστε μόλις ανάψει φωτιά σε βωμό που βρίσκεται στην είσοδό του και γίνει θυσία οι πόρτες του ναού να ανοίγουν αυτόματα και μόλις σβήσει η φωτιά πάλι να κλείνουν»

**Ἡρων Αλεξανδρεύς,
Πνευματικά Α, 38.**

**Από: Εταιρεία Μελέτης Αρχαίας
Ελληνικής Τεχνολογίας – Τεχνικό
Μουσείο Θεσσαλονίκης.**

«Αρχαία Ελληνική Τεχνολογία».

Κατάλογος της έκθεσης.

**21 Αυγούστου – 22 Σεπτεμβρίου
1997 (Θεσσαλονίκη 1997)**

αρ. κατ.: 31 και 32.

Τεχνολογία

Παράλληλα, και με βάση την επιστημονική γνώση, αναπτύσσεται και η τεχνολογία, κυρίως κατασκευές πολεμικών μηχανών (Αρχιμήδης από τις Συρακούσες) αλλά και μηχανών για την ανύψωση, μεταφορά και άλλες λειτουργίες ογκωδών αντικειμένων και κατασκευών, που χρησιμοποιούνται ακόμη και στις καλές τέχνες, π.χ. στη γλυπτική (κολοσσιαίος Ηρακλής Λυσίππου στον Τάραντα που ήταν αδύνατο να μετακινηθεί με το χέρι), ενώ εμφανίζονται και σύνθετα μουσικά όργανα, όπως η ύδραυλη (Κτησίβιος από την Αλεξάνδρεια). Εφευρίσκονται επίσης αυτόματες μηχανές, που κινούνται δηλαδή από μόνες τους, με τη βοήθεια του νερού και του

αέρα (Ἦρων από την Αλεξάνδρεια). Πάντως οι τεχνικές εφευρέσεις των ελληνιστικών χρόνων δεν χρησιμοποιήθηκαν για τη βελτίωση και αύξηση της παραγωγής που θα ανέπτυσαν την οικονομία και θα αύξαιναν τον πλούτο για όλες τις κοινωνικές τάξεις. Η υπερπροσφορά φθηνών εργατικών χεριών (δούλοι) ήταν πιθανότατα ένας από τους σημαντικότερους λόγους για το φαινόμενο αυτό.

Λογοτεχνία

Η Νέα Κωμωδία με κύριο εκπρόσωπο τον Μένανδρο από τη Αθήνα (342/1 – 291/90 π.Χ.), μία κωμωδία που σατιρίζει και διακωμωδεί ανθρώπινους χαρακτήρες, όπως τον τσιγκούνη πατέρα, τον έξυπνο δούλο, την παμπόνηρη και

αρπακτική εταιρά κ.ά., είναι επίσης πολύ δημοφιλές είδος και θα επηρεάσει τους Λατίνους θεατρικούς συγγραφείς στη συνέχεια και διαμέσου αυτών το νεότερο ευρωπαϊκό θέατρο.

Ποίηση

Αλλά και η ποίηση θα στραφεί τους χρόνους αυτούς περισσότερο στον απλό άνθρωπο και στην καθημερινή ζωή. Ο Καλλίμαχος από την Κυρήνη με τις ελεγείες* του, η βουκολική* ποίηση του Θεόκριτου και άλλων ποιητών και οι μίμοι* μας διέσωσαν σκηνές της καθημερινής ζωής και της λατρείας των απλών πιστών εξυμνώντας τις μικρές χαρές της ζωής κοντά στη φύση. Στα ίδια θέματα στράφηκε και το ελληνιστικό επίγραμμα*.

Αρχιτεκτονική

Την εποχή αυτή με χορηγούς τους ελληνοιστικούς βασιλείς κάνουν την εμφάνισή τους εντυπωσιακά αρχιτεκτονικά σύνολα με στόχο την προβολή της δύναμης και του μεγαλείου των ηγεμόνων αλλά και των ισχυρών και πλούσιων πόλεων – κρατών, όπως η Ρόδος και η Κως που έχουν απομείνει ανεξάρτητες.

Στα μεγάλα ιερά η ανέγερση νέων ναών στους γνωστούς αρχιτεκτονικούς ρυθμούς, στους οποίους όμως απαντά ανάμειξη διάφορων στοιχείων, αποβλέπει στον εντυπωσιασμό με το παιχνίδισμα του φωτός και της σκιάς που δημιουργείται από τα ευρύχωρα πτερά και την αραιότερη τοποθέτηση των κιόνων. Μεγάλος

Η μεθυσμένη Γριά
(3ος-2ος αιώνας π.Χ.).
Αντίγραφο ρωμαϊκής εποχής
του μαρμάρινου αγάλματος
μιας ξεπεσμένης γριάς
αριστοκράτισσας που κρατάει
σφιχτά στην αγκαλιά της
λαγύνη με κρασί.
(Γλυπτοθήκη του Μονάχου)

αρχιτέκτων της εποχής είναι ο Ερμογένης, που έγραψε και βιβλία για τον ιωνικό ρυθμό. Όπου υπάρχουν παλαιότερα κτίρια ανεγείρονται στοές που περιβάλλουν μεγάλες πλατείες ορίζοντας την έκταση των ιερών και αποκόπτοντάς τα από τον γύρω χώρο. Το Ασκληπιείο της Κω και το ιερό της Αθηνάς στη Λίνδο της Ρόδου αποτελούν τα χαρακτηριστικότερα δείγματα ενιαία και αμφιθεατρικά οργανωμένων ιερών που εκπλήσσουν τον επισκέπτη με τη διαδοχή των μεγαλοπρεπών κλιμάκων και πλατειών. Η ακρόπολη της Περγάμου με το ιερό της Αθηνάς Νικηφόρου, τον περίφημο βωμό της Αθηνάς και του Δία, τη βιβλιοθήκη, το θέατρο, τα ανάκτορα με το στρατόπεδο και τους αποθηκευτικούς χώρους, την

αγορά, αποτελεί επίσης ένα εντυπωσιακό και χαρακτηριστικό σύνολο αυτής της εποχής. Μεγαλοπρεπή ανάκτορα κτίζονται και στην Αλεξάνδρεια για τους Πτολεμαίους, που εκτός των κατοικιών των ηγεμόνων περιλαμβάνουν και βιβλιοθήκη και το Μουσείο*, ένα λατρευτικό – επιστημονικό ίδρυμα για να κατοικούν και να ερευνούν οι μεγάλοι πνευματικοί άνθρωποι που έχουν προσκληθεί από τους Πτολεμαίους και συντηρούνται από αυτούς. Οι ιδιωτικές κατοικίες είναι συχνά εντυπωσιακές με τους πολλούς ορόφους τους, τα δωμάτια γύρω από μεγάλες περίστυλες αυλές και τα ψηφιδωτά δάπεδα.

**Το ιερό της Αθηνάς
στη Λίνδο της Ρόδου.**

Τα κτίρια του ιερού έχουν κτισθεί πάνω στην κορυφή απόκρημνου υψώματος κλιμακωτά, σε πολλά επίπεδα που επικοινωνούν μεταξύ τους με μεγάλες κλίμακες και περιβάλλονται το καθένα από μακριές στοές. Στο ανώτερο επίπεδο –άνδηρο– υψώνεται ο δωρικός ναός της Αθηνάς Λινδίας (3ος αιώνας π.Χ.)

Το Ασκληπιείο της Κω κτισμένο μέσα σε ένα κατάφυτο άλσος από κυπαρίσσια, διαμορφωνόταν σε τρία κλιμακωτά επίπεδα. Το ιερό είναι σήμερα αναστηλωμένο στο μεγαλύτερο μέρος του.

Η Αφροδίτη από τη Ρόδο (γύρω στο 100 π.Χ.). Μαρμάρινο πρωτότυπο αγαλμάτιο που παριστάνει τη θεά να έχει μόλις αναδυθεί από τη θάλασσα και να στραγγίζει τα μακριά βρεγμένα μαλλιά της. Η λείο επιδερμίδα και το κλασσικό κάλλος σώματος και προσώπου μαρτυρούν μια ακόμη καλλιτεχνική τάση της εποχής, την κλασικιστική που εμπνέεται από τα κλασικά έργα του 5ου και 4ου αιώνα π.Χ.

ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

Στη γλυπτική εμφανίζονται νέα θέματα και νέες τεχνοτροπίες. Εκτός από τους θεούς, τους ήρωες και τα μυθολογικά πρόσωπα, που απεικονίζονται συνήθως με τρόπο που θυμίζει τα κλασικά έργα – νεοκλασικισμός– οι γλύπτες παριστάνουν τώρα τύπους καθημερινούς και ρεαλιστικούς, χωρίς δηλαδή την εξιδανίκευση της κλασικής τέχνης.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΧΧΙ, ΑΛΙΕΙΣ, ΣΤΙΧ. 6–18

...Μέσ' σε πλεχτό καλύβι κοντά–
κοντά πλαγιάζανε δυο γεροντο-
ψαράδες πάνω στα βούρλα τα
στεγνά. Στο πλάι τους βρισκόντανε
όλα τα σύνεργά τους φτιασμένα με
το χέρι τους, τα καλαθάκια τα ρηχά,

τα μακριά καλάμια, τα αγκίστρια, τα δολώματα με φύκια σκεπασμένα, οι πετονιές, τα δίχτυα τους, τα δαιδαλώδη σκοινιά, τα βρόχια, δυο κουπιά και μια παλιοβαρκούλα, πάνω σε δυο φαλάγγια. Αντί για προσκεφάλι και για στρωσίδι στενό είχαν κοντόψαθο. Αυτά ήτανε το έχει τους, κι ούτε είχε το κατώφλι τους μια πόρτα για ένα σκύλο, γιατί τι θα χρησίμευαν, τους φύλαγεν η φτώχεια. Δεν είχαν ένα γείτονα κι' η θάλασσα μονάχα χαϊδολογούσε από παντού το φτωχικό καλύβι...

**Ι. Ζαχαρόπουλος, Βιβλιοθήκη
Αρχαίων Συγγραφέων 56,
επιμ. εκδ. Γ. Κορδάτος,
Θεόκριτος Ειδύλλια, Εισαγωγή.
Μετάφραση, Σχόλια Αλ. Φωτιάδης
(Αθήνα, χ.χ.)**

Γερο–Ψαράς (τέλη 2ου–1ος αιώνας π.Χ.).

Ρωμαϊκό αντίγραφο ελληνιστικού αγάλματος που παριστάνει έναν γέρο ψαρά με τα σύνεργά του. (Ρώμη, Καπιτώλιο, Μουσείο Conservatori).

Γέροι, γριές, τσοπάνηδες, ψαράδες, χορευτές, νάνοι, καμπούρηδες, παιδιά παριστάνονται όπως είναι την πραγματικότητα – κοινωνικός ρεαλισμός. Είναι μία τέχνη που

σιγά–σιγά αποκτά, εκτός από τον θρησκευτικό, και διακοσμητικό χαρακτήρα, αφού τέτοια αγάλματα διακοσμούν κήπους και πολυτελείς ιδιωτικές κατοικίες. Οι μορφές άλλοτε απεικονίζονται σε δραματικά θέματα με ζωηρά κινημένα σώματα σε στιγμιαία δράση και με πρόσωπα γεμάτα ένταση, αγωνία και πάθος –τεχνοτροπία μπαρόκ*– και άλλοτε σε ανάλαφρες και πολύπλοκες στάσεις και χορευτικές κινήσεις σε ερωτικά, εύθυμα ή χιουμοριστικά θέματα –τεχνοτροπία ροκοκό*. Εξάλλου οι απεικονίσεις των ηγεμόνων σε ηρωικές μεγαλοπρεπείς στάσεις καθώς και των κορυφαίων πνευματικών ανθρώπων της εποχής –ρητόρων, ποιητών, ιστορικών κ.ά.– συντελούν στη μεγάλη ανάπτυξη του πορτρέτου, που και αυτό είναι πιο ρεαλιστικό.

Τα συμπλέγματα των Γαλατών που ηττήθηκαν από τους ηγεμόνες της Περγάμου και η μεγάλη ζωφόρος του βωμού του Δία και της Αθηνάς στην Πέργαμο, που παριστάνει τη Γιγαντομαχία με μεγάλη δραματική ένταση, αποτελούν εκτός από αριστουργήματα της παγκόσμιας γλυπτικής και έργα πολιτικής προπαγάνδας της ηγεμονικής εξουσίας των περγαμηνών βασιλέων.

Νάνοι–χορευτές από αρχαίο ναυάγιο κοντά στην Τύνιδα (150–100 π.Χ.).

Πρωτότυπα χάλκινα αγαλμάτια που παριστάνουν έναν άνδρα και μια γυναίκα σε ζωηρές χορευτικές στάσεις.

(Τύνιδα, Μουσείο Bardo).

Σύμπλεγμα του Γαλάτη που αυτοκτονεί και της νεκρής γυναίκας του (γύρω στο 230–220 π.Χ.). Ρωμαϊκής εποχής μαρμάρινο αντίγραφο ενός χάλκινου ελληνοιστικού γλυπτού. Ο ηγεμόνας των Γαλατών σκοτώνει τη γυναίκα του και αυτοκτονεί για να μην πέσει στα χέρια του εχθρού. (Ρώμη, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο).

Οικία του Διονύσου στη Δήλο.
Η εσωτερική αυλή –το αίθριο–
περιβάλλεται από κομψούς
μαρμάρινους κίονες και έχει
ψηφιδωτό δάπεδο.

Ζωγραφική–ψηφιδωτά. Μεγάλη
άνθηση παρατηρείται στη μεγάλη
ζωγραφική, όπως τη γνωρίζουμε
διαμέσου αντιγράφων σε επαύλεις
των ρωμαϊκών χρόνων στη Ρώμη
και αλλού. Ανθεί επίσης και η τέχνη
του ψηφιδωτού –μωσαϊκά– που

κοσμούν τα δάπεδα των επίσημων χώρων υποδοχής των ελληνοιστικών σπιτιών και ανακτόρων.

Κεραμική–Αγγειογραφία–Μικροτεχνία. Στις τέχνες αυτές εμφανίζεται μία κάμψη. Τώρα πια σπανίζουν τα γραπτά αγγεία· στη θέση τους εμφανίζονται τα μελαμβαφή κύπελλα –μεγαρικοί ή ανάγλυφοι σκύφοι–, που μιμούνται τα πολυτελή μεταλλικά σκεύη των ελληνοιστικών αυλών. Φέρουν ανάγλυφες παραστάσεις με σκηνές από τα ομηρικά έπη αλλά κυρίως με φυτικό διάκοσμο. Αντίθετα, μεγάλη ανάπτυξη γνωρίζει η μικροτεχνία από χρυσό, ασήμι, χαλκό, πολύτιμους και ημιπολύτιμους λίθους (κοσμήματα, σκεύη με ανάγλυφες παραστάσεις, δακτυλιόλιθοι).

Ερωτήσεις – Δραστηριότητες

1. Τι σημαίνει η έκφραση: «Αυτός ο άνθρωπος έχει πολλές περγαμηνές»;
2. Αναζητήστε τις διαφορές ανάμεσα στο «Μουσείον» της Αλεξάνδρειας και τα σύγχρονά μας μουσεία.
3. Να συγκριθούν αγάλματα των κλασικών και των ελληνιστικών χρόνων και να σημειωθούν οι ομοιότητες και οι διαφορές: π.χ. η πλάκα της παρθενώνειας ζωφόρου με την πλάκα της μεγάλης ζωφόρου του βωμού της Περγάμου ή το άγαλμα της Νίκης του Παιωνίου με το άγαλμα της Νίκης της Σαμοθράκης.
4. Αναζητήστε την ετυμολογία των λέξεων μωσαϊκό και ψηφιδωτό. Συγκεντρώστε πληροφορίες για τις

**ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΩΝ
ΨΗΦΙΔΩΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΤΕ ΝΑ
ΕΝΤΟΠΪΣΤΕ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΝΆΜΕΣΑ
ΣΤΗ ΜΕΓΆΛΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΉ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΤΈΧΝΗ ΤΟΥ ΨΗΦΙΔΩΤΟΥ.**

**5. ΠΉΣ ΑΝΤΙΛΑΜΒΆΝΕΣΤΕ ΤΗΝ
ΑΠΟΜΪΜΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΙΚΉΝ
ΑΓΓΕΪΩΝ ΑΠΉ ΤΑ ΠΉΛΙΝΑ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΉΣ ΕΠΟΧΉΣ;**

**ΨΗΦΙΔΩΤΉ ΔΆΠΕΔΟ
ΤΗΣ ΟΙΚΪΑΣ ΤΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΕΪΩΝ ΣΤΗ
ΔΉΛΟ. Ο θεός Διόνυσος με τύμπανο και θύρσο στα χέρια παριστάνεται καθισμένος στην πλάτη άγριου πάνθηρα.**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ 5ου ΤΟΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄: ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΡΩΜΑΪΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ	6
1. Τα Ελληνιστικά Βασίλεια	7
2. Η κατάσταση στον ελλαδικό χώρο	22
3. Το Ρωμαϊκό Κράτος αποκτά μεγάλη δύναμη	34
4. Η υποταγή του ελληνικού κόσμου	47
5. Τα Γράμματα και οι Τέχνες των Ελληνιστικών Χρόνων.....	60

Βάσει του ν. 3966/2011 τα διδακτικά βιβλία του Δημοτικού, του Γυμνασίου, του Λυκείου, των ΕΠΑ.Λ. και των ΕΠΑ.Σ. τυπώνονται από το ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ και διανέμονται δωρεάν στα Δημόσια Σχολεία. Τα βιβλία μπορεί να διατίθενται προς πώληση, όταν φέρουν στη δεξιά κάτω γωνία του εμπροσθόφυλλου ένδειξη «ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ». Κάθε αντίτυπο που διατίθεται προς πώληση και δεν φέρει την παραπάνω ένδειξη θεωρείται κλεψίτυπο και ο παραβάτης διώκεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 του νόμου 1129 της 15/21 Μαρτίου 1946 (ΦΕΚ 1946,108, Α').

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή οποιουδήποτε τμήματος αυτού του βιβλίου, που καλύπτεται από δικαιώματα (copyright), ή η χρήση του σε οποιαδήποτε μορφή, χωρίς τη γραπτή άδεια του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού / ΙΤΥΕ - ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ.